

[Elgaard.]

Tidspunkt, saa den havde haft Tid til at tilendebringe sit Arbejde. Venstre kan derfor ikke erkende, at der i den Situation, der foreligger paa dette Omraade, er noget, der blot med den fjerneste Grund kan vendes som en Anklage mod Venstres Stilling til denne Sag.

Dertil kommer, at saaledes som dette Spørgsmaal har udviklet sig, er det jo kun et Mindretal af Butikker og Forretningslokaler i Hovedstadskommunerne, der drejer sig om, og det kan næppe være rimeligt at mene, at der i den danske Rigsdag skulde være et Flertal, der vilde give et stadigt mindre Antal af Forretningsfolk i Hovedstadskommunerne en privilegeret Stilling. Gennem en Vurdering af Spørgsmaalet er man naaet til det Resultat, at af Hovedstadskommunernes ca. 40 000 Butikker og Forretningslokaler er der ca. 13 000 tilbage under Beskyttelsen. For alle disse 13 000's Vedkommende er der ikke Opsigelsesmulighed paa nuværende Tidspunkt. Man har skønnet, at omkring ved 8 000 af disse Forretningslokaler og Butikker kan opsiges til Oktober Flyttedag 1935, men der er næppe nogen, heller ikke den højtærede Minister, der tør paa-staa, at disse 8 000 vil blive opsagt; der er maaske ikke engang nogen, der tør paa-staa, at blot Halvdelen af de 8 000 vil blive opsagt. Jeg kan nemlig ikke dele den Betragtning, som Gang efter Gang kommer til Orde fra Regeringspartiernes Side, naar man taler om Huslejespørgsmaalet: at hvis man ikke fortsat opretholder en saadan Beskyttelse, saa vil de Mennesker, som i Øjeblikket er beskyttet af en saadan Lovgivning, være prisgivet en helt urimelig Behandling. Med andre Ord, man anlægger en Betragtning, der forudsætter, at den anden Part i Spørgsmaalet om Udlejning i Virkeligheden er en samvittighedsløs Blodsuger, som benytter enhver Lejlighed til at pine og plage de stakkels Lejere til sidste Hvid. Denne Betragtning kan ikke være rigtig. Jeg vurderer Stillingen saaledes, at det, at en Grundejer har en dygtig Forretningsmand eller flere dygtige Forretningsfolk boende i sin Ejendom, er en Værdi for Ejendommen, som Grundejeren fornuftigvis ikke gør alt, hvad kan, for at ødelægge. I disse Udtalelser ligger selvfølgelig ikke, at jeg ikke mener, at der vil indtræde Lejestigninger for en Række Butikker og Forretningslokaler, saafremt denne Beskyttelse ophæves, for det tror jeg godt der vil.

Det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen

mente, at enhver Lejestigning var at for-dømme, men det er jo en komplet Misfor-staaelse af Situationen. Det ærede Medlem burde tænke lidt tilbage i Tiden og gøre sig den Ulejlighed at undersøge Forholdenes Udvikling paa dette Omraade. Saa maa han indrømme, at vi ikke har haft nogen større Stigning i Butiks- og Forretnings-lokalelejen, end vi havde f. Eks. fra 1925 til 1929 under Huslejeloven, altsaa under Nævnenes Medvirken. Det er en Kends-gering, der ikke kan omstødes af nogen, at man i det Tidsrum, hvor Huslejenævnene var bestemmende, havde større Stigning i Butiks- og Forretningslokalelejen end paa noget andet Tidspunkt og ogsaa større end i den Tid, vi kalder Afviklingstiden, hvor det har forment sig saaledes, at flere og flere af de beskyttede Butikker og Forretnings-lokaler er gledet uden for Loven. Deri ligger jo en aabenbar Bekræftelse af, at hele Spørgsmaalet nu er naaet til et Punkt, hvor det er rimeligt, at man fra Lovgivningsmagtens Side siger, at dette forholdsvis ringe Tal af samtlige Hovedstadskommuners Forret-ningslokaler maa nu — hvad Lejerne har vidst længe — ud under samme Vilkaar som de øvrige Forretningslokaler og Butikker. Dermed siger jeg ikke, at vi ikke har været rede til ogsaa paa nuværende Tidspunkt at tage hele Spørgsmaalet, Forretningsmanden og hans Lokale, op til Behandling og Over-vejelse. Jeg kan sige til den højtærede Mi-nister og til Regeringspartierne, at bl. a. bag ved de to første Spørgsmaal, der er stillet fra Udvalgets Side angaaende Antallet af Butikker og Lokaler, der hører under Loven, og angaaende Distrikterne i Hovedstads-kommunerne, hvor disse Lokaler ligger, staa netop Ønsket om at faa denne Sag behandlet til Bunds, saa man er i Stand til fuld-komment og reelt at bedømme, hvordan det fordeler sig over Forretningsomraaderne i Hovedstadskommunerne, før man gaar til at forhandle om, hvilke Bestemmelser der eventuelt kan træffes for Fremtiden. Men Regeringspartierne har blot fremført Ønske om, at Loven blev forlænget et Aar, og har ellers ikke villet indlade sig paa nærmere Overvejelser af, hvad der kunde foretages paa det ene eller det andet Omraade. Under den Situation, som derved er opstaaet, maa Venstre for sit Vedkommende sige, at det ikke kan medvirke til at fremme Lovfor-slaget og maa afvise det og modsætte sig, at det ophøjes til Lov. Jeg er ikke blind for, at man meget vel ogsaa i denne Situation — saavel som tidligere ved Spørgsmaal af samme Karakter — kan nævne Eksempler til Gunst for Lovforslaget. Der har adskillige